

*Wijziging van de bepalingen omtrent het ontslag bij
arbeidsovereenkomsten*

DERDE NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden bij brief van 17 Februari 1953)

No. 13

In artikel VII van het gewijzigd ontwerp van wet wordt in plaats van hetgeen daar onder 3°. is vermeld, gelezen:

3°. De tweede zin van het eerste lid van artikel 434 wordt gelezen: Tenzij een langere termijn van opzegging is overeengekomen of uit de wet voortvloeit, bedraagt deze vier en twintig uren.

Toelichting

In de Memorie van Antwoord werd op blz. 14 gezegd, dat de tweede zin van artikel 434, lid 1, W. v. K., onder vigueur van het nieuwe ontslagrecht nooit meer toepassing zou kunnen vinden. Uit een brief van de organisaties van werkgevers en van werknemers ter koopvaardij, welke ter elfder ure de ondergetekende bereikt heeft, blijkt, dat die opvatting niet juist is. In de scheepvaart wordt in vele gevallen het loon niet op vaste tijdstippen uitbetaald. Er is dan dus niet een periode, die „gewoonlijk tussen twee opvolgende uitbetalingen van het loon verstrijkt”. In die gevallen biedt artikel 1639*i*, de termijn van opzegging gelijkstellende aan de gewone periode tussen twee loonbetalingen, voor de bepaling van de opzeggings-termijn geen uitkomst. Wanneer ook artikel 1639*i* niet toepasselijk is — b.v. omdat de dienstbetrekking nog niet een geheel jaar heeft geduurd —, zou er dus, behoudens contractuele bepalingen, in het geheel geen opzeggingstermijn zijn.

De voorgestelde wijziging komt hieraan tegemoet. De bepaling brengt mede, dat in de gevallen, waar de artikelen 1639*i*, *j* en *k* toepassing kunnen vinden, zij ook toepasselijk zullen zijn.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.